

станемъ, Европа ще ни се притича на помощъ. Вижете херцеговинцитѣ, една шепа народъ, какви чудеса направиха. За да се увѣрите, че българскиятъ народъ се приготвява, ето ви пълномощията ни и прокламацията. Ето съ съгласие и задружна борба какъ успѣхме въ църковния въпросъ и сполучихме да се сдобиемъ съ екзархъ и български владици. Деньтъ на възстанието е твърде близъкъ. Въ нашитѣ села сж закъснѣли. Навсѣкжде другаде изъ България сж организирани. Тукъ по балканскитѣ села нѣма турци и възстанието е по-лесно“.

Въ Градецъ се проектирало главно събрание съ делегати отъ всички планински села около Градецъ. Чорбаджията (кмета) на Градецъ, Тиню Митювъ, узналъ всичко и като се боялъ отъ турцитѣ, да не го обвинятъ въ съучастничество и да подпалятъ селото, хваналъ агитаторитѣ съ помощта на свои цигани и ги изпратилъ вързани въ Сливенъ на турската полиция. Но понеже тѣ били познати до тогава като честни занаятчии и предъ властитѣ отричали всичко като клевета, пуснали ги съ поржчителство на видни граждани. Все пакъ турцитѣ започнали да ги подозиратъ, и сливениятъ чорбаджия Михалаки Гюлмезовъ казалъ на Кукумявкова да не се води подиръ „сръбскитѣ агенти“ *), които мамятъ хората; турцитѣ иматъ свои тайни комитети и ще ги изколятъ като пилета. Шпиони започнали често да обикалятъ дюкенитѣ на двамата компрометирани агитатори, следили ги, съ кои хора се срѣщатъ и разговарятъ. Турцитѣ били много недоволни отъ това, че полицията пуствала арестуванитѣ, и умразата имъ къмъ българитѣ порастнала. Броятъ на шпионитѣ се увеличилъ. Иларионъ, Обретенъвъ и Стоилъ все по-мжно намирили квартири.

*) Наричали ги тъй турцитѣ и чорбаджиитѣ, за да отклонятъ българското население отъ тѣхъ.